

Sprawa C-388/20

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym

Data wpływu:

14 sierpnia 2020 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Bundesgerichtshof (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

23 lipca 2020 r.

Strona powodowa i wnosząca skargę rewizyjną:

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände
– Verbraucherzentrale Bundesverband e. V.

Strona pozwana i druga strona w postępowaniu rewizyjnym:

Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG

BUNDESGERICHTSHOF

POSTANOWIENIE

[...]

ogłoszone w dniu:

23 lipca 2020 r.

[...]

w sprawie

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände –
Verbraucherzentrale Bundesverband e. V. (federalny związek centrali oraz
stowarzyszeń konsumenckich stowarzyszenie rejestrowe, Niemcy), [...]

[...] Berlin,

Strona powodowa i wnosząca skargę rewizyjną,

[...]

przeciwko

Dr. August Oetker Nahrungsmittel KG, [...]

Bielefeld,

strona pozwana i druga strona w postępowaniu rewizyjnym,

[...] **[Or. 2]**

pierwsza izba cywilna Bundesgerichtshof (federalnego trybunału sprawiedliwości)

[...]

postanowiła:

- I. Postępowanie zostaje zawieszono.
- II. Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej przedkłada się, w przedmiocie wykładni art. 31 ust. 3 akapit drugi oraz art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz.U. L 304 z dnia 22 listopada 2011 r., s. 18; (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie informacji na temat żywności” lub „rozporządzeniem nr 1169/2011”) następujące pytania w celu wydania orzeczenia w trybie prejudycjalnym:
  1. Czy art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 należy interpretować w ten sposób, że przepis ten obowiązuje wyłącznie w odniesieniu do żywności wymagającej przygotowania, której sposób przygotowania jest określony?
  2. W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze: czy sformułowanie „w przeliczeniu na 100 g” w art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 oznacza wyłącznie 100 gramów produktu dostępnego w sprzedaży lub też – przynajmniej również – 100 gramów żywności po jej przygotowaniu? **[Or. 3]**

Uzasadnienie:

1. I. Pozwana produkuje między innymi opakowane środki spożywcze „Dr. Oetker Vitalis Knuspermüsli Schoko + Keks” („Dr. Oetker Vitalis musli chrupiące czekolada + keks”) i sprzedaje je na rynku niemieckim w prostopadłościennym opakowaniu kartonowym. Na bocznej, węższej stronie opakowania pod nagłówkiem „Informacja o wartości odżywczej” zawarte są informacje o wartości energetycznej oraz o ilości tłuszczu, kwasów tłuszczowych nasyconych, węglowodanów, cukru, białka oraz soli, z jednej strony w odniesieniu do 100 gramów produktu w postaci dostępnej w sprzedaży, a z drugiej strony, w odniesieniu do porcji żywności po przygotowaniu składającej się 40 gramów tego produktu oraz 60 mililitrów mleka o zawartości tłuszczu 1,5%. Z przodu opakowania, jako głównym polu widzenia, powtarza się informacje o wartości energetycznej oraz ilości tłuszczu, kwasów tłuszczowych nasyconych, cukru i soli w odniesieniu do 100 gramowej porcji żywności po przygotowaniu składającej się 40 gramów produktu oraz 60 mililitrów mleka o zawartości tłuszczu 1,5%.
- 2 Powód to [...] Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V. W jego ocenie opakowanie produktu narusza przepisy rozporządzenia w sprawie informacji na temat żywności dotyczące informacji o wartości odżywczej w zakresie danych przeliczanych na porcję, w ten sposób że z przodu opakowania wartość energetyczna nie jest podana w odniesieniu do 100 gramów produktu w postaci dostępnej w sprzedaży, lecz w odniesieniu do 100 gramów żywności po przygotowaniu.
- 3 W pozwie wniesionym po bezskutecznym wezwaniu do zaprzestania naruszeń powód żąda:

nakazania pozwanej [...] zaniechania reklamowania lub powodowania reklamowania w ramach jej działalności handlowej produktu „Vitalis Müsli” – tak jak zostało to przedstawione w załączniku K2 (pokazane poniżej) – przy użyciu informacji o wartości odżywczej w przeliczeniu na porcję, bez podawania dodatkowo wartości energetycznej odnoszącej się do 100 gramów produktu w postaci dostępnej w sprzedaży – tj. odnoszącej się do żywności przed jej przygotowaniem. **[Or. 4]**

[Or. 5]

- 4 Ponadto powód żądał zwrotu zryczałtowanych kosztów w kwocie 214 EUR wraz z odsetkami.
- 5 Landgericht (sąd okręgowy) uwzględnił powództwo [...]. Apelacja pozwanej doprowadziła do oddalenia powództwa [...]. W dopuszczonej przez sąd apelacyjny skardze rewizyjnej – której oddalenia żąda pozwana – powód podtrzymuje żądania zawarte w powództwie.
- 6 II. Powodzenie skargi rewizyjnej zależy od wykładni art. 31 ust. 3 oraz art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011. W związku z tym przed wydaniem orzeczenia w przedmiocie środka odwoławczego należy zawiesić postępowanie i na podstawie art. 267 akapit pierwszy lit.) b) oraz art. 267 akapit trzeci TFUE zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym.
- 7 1. Sąd apelacyjny uznał, że dochodzone roszczenia nie znajdują podstawy w § 8 ust. 1 zdanie pierwsze, § 3 ust. 1, § 3a UWG (Gesetzes gegen den unlauteren Wettbewerb, niemieckiej ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji, zwanej dalej „UWG”) w związku z art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 oraz § 12 ust. 1 zdanie drugie UWG i wskazał w tym względzie:
- 8 Uregulowanie zawarte w art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011, które jako jedyne wchodzi w rachubę jako podstawa prawna dla zobowiązania pozwanej do podawania z przodu opakowania produktu, obok dostępnych już informacji o wartości odżywczej, dodatkowej informacji o wartości energetycznej produktu w postaci dostępnej w sprzedaży, nie uzasadnia ostatecznie – uwzględniając systematyczny kontekst właściwych uregulowań rozporządzenia w sprawie informacji na temat żywności – takiego obowiązku. Niebędące przedmiotem sporu informacje zawarte na bocznej, wąskiej stronie opakowania produktu służą wykonaniu obowiązkowej informacji o wartości odżywczej uregulowanej w art. 30 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011. Informacje zawarte w części przedniej (front) opakowania są natomiast informacjami powtórными w rozumieniu art. 30 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 1169/2011. W tym zakresie **[Or. 6]**, w ocenie sądu apelacyjnego, zgodnie z art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 w przypadku, gdy informacje o wartości odżywczej i wartości energetycznej w tych powtórnych informacjach są podane jedynie w przeliczeniu na porcję, wartość energetyczna musi zostać podana (dodatkowo) także w przeliczeniu na 100 gramów. Na pojawiające się w tym kontekście pytanie, czy – tak jak uważa to powód – sformułowanie „w przeliczeniu na 100 gramów” w art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 oznacza 100 gramów produktu w postaci dostępnej w sprzedaży lub też – tak jak uważa to pozwana – (również) 100 gramów żywności po przygotowaniu – należy odpowiedzieć w ten drugi sposób.
- 9 Zgodnie z art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 informacja o wartości energetycznej powinna odnosić się – w ocenie sądu apelacyjnego –

także do żywności po przygotowaniu, o ile – tak jak w niniejszej sprawie – podawane są wystarczające dokładne instrukcje dotyczące przygotowania, a informacje odnoszą się do żywności przygotowanej do spożycia. Z rozporządzenia w sprawie informacji na temat żywności nie wynika żadna wskazówka przemawiająca za stanowiskiem Landgericht, że jako „przygotowanie” w tym znaczeniu należy rozumieć jedynie „dosyć intensywne kroki robocze”, tak jak na przykład gotowanie lub podgrzewanie. Przepis z art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/20, z którego wynika, że wartości energetyczna i ilość składników odżywczych jest wyrażana w przeliczeniu na 100 gramów lub 100 mililitrów, powinien być odczytywany w związku z art. 31 ust. 3 rozporządzenia nr 1169/2011, tak że zgodnie z nim wartość energetyczna powinna być podana lub może być podana albo w odniesieniu do 100 gramów produktu w postaci dostępnej w sprzedaży lub w odniesieniu do 100 gramów żywności po przygotowaniu. Przepis z art. 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1169/2011, jako odstępstwo od uregulowania zawartego w art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011, przewiduje właśnie dla występującego w niniejszej sprawie przypadku z art. 30 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 1169/2011, że ilość składników odżywczych może być wyjątkowo wyrażana w przeliczeniu na porcję, – której waga lub objętość niekoniecznie wynosi 100 gram lub 100 mililitrów. Dla takich przypadków art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 wymaga następnie podania wartości energetycznej zarówno w odniesieniu do porcji jak i w przeliczeniu na 100 gramów. Brak jest powodu, aby przyjąć, że informacja „w przeliczeniu na 100 gramów” w art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 ma być inaczej rozumiana niż w art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011, gdzie dopuszcza się podanie informacji o wartości energetycznej w odniesieniu do 100 gramów żywności po przygotowaniu. **[Or. 7]**

- 10 2. Uwzględnienie skargi rewizyjnej zależy od tego, czy art. 31 ust. 3 i art. 33 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011 należy interpretować w ten sposób, iż zakazuje się w przypadku, takim, o którym jest mowa w niniejszej sprawie, prowadzenia reklamy za pomocą informacji o wartości odżywczej w przeliczeniu na porcję żywności po przygotowaniu, bez podawania dodatkowo wartości energetycznej w przeliczeniu na 100 gramów żywności w postaci dostępnej w sprzedaży.
- 11 a) Zgodnie z art. 30 ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1169/2011 obowiązkowa informacja o wartości odżywczej żywności, która – tak jak produkt pozwanej – jest objęta zakresem stosowania rozdziału IV sekcja trzecia tegoż rozporządzenia (zob. art. 29 rozporządzenia nr 1169/2011), zawiera informacje o wartości energetycznej [lit. a)] oraz ilości tłuszczu, kwasów tłuszczowych nasyconych, węglowodanów, cukrów, białka oraz soli [lit. b)]. Informacje te są zawarte zgodnie z art. 34 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1169/2011 w tym samym polu widzenia [art. 2 ust. 2 lit. k)] rozporządzenia nr 1169/2011) i są zgodnie z art. 34 ust. 2 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1169/2011 prezentowane, jeżeli jest na to miejsce – tak jak w przypadku objętym sporem – w formie tabeli z wyrównanymi liczbami. Dokonaniu tej obowiązkowej deklaracji o wartości odżywczej służą – nie będące przedmiotem sporu – informacje zawarte na bocznej, węższej stronie opakowania produktu pozwanej.

- 12 b) Jeżeli etykietowanie żywności opakowanej zawiera – tak jak w sprawie objętej sporem – obowiązkową informację o wartości odżywczej zgodnie z art. 30 ust. 1 rozporządzenia nr 1169/2011, można zgodnie z art. 30 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 1169/2011 powtórzyć na opakowaniu wartość energetyczną oraz ilość tłuszczu, kwasów tłuszczowych nasyconych, cukrów oraz soli. Informacje te muszą zgodnie z art. 34 ust. 3 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia nr 1169/2011 zostać przedstawione w głównym polu widzenia [art. 2 ust. 2 lit. 1)] rozporządzenia nr 1169/2011), mogą jednak zgodnie z art. 34 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 być również prezentowane w innym formacie niż określony w art. 34 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011. Sporne dane z przodu opakowania o wartości energetycznej, tłuszczu, kwasach tłuszczowych nasyconych, cukrach oraz soli są właśnie takimi dobrowolnie powtarzanymi informacjami. **[Or. 8]**
- 13 c) Istnieje wątpliwość co do kwestii, czy art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 powinien być interpretowany w ten sposób, że owo uregulowanie obowiązuje jedynie w stosunku do żywności wymagającej przygotowania, której sposób przygotowania jest określony (pierwsze pytanie prejudycjalne).
- 14 aa) Zgodnie z art. 31 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1169/2011 wartość energetyczna i ilości składników odżywczych określonych w art. 30 ust. 1–5 rozporządzenia nr 1169/2011 odnoszą się do żywności w postaci dostępnej w sprzedaży. Zgodnie z art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 informacje te w stosownych przypadkach mogą się odnosić do żywności po przygotowaniu, pod warunkiem że podawane są wystarczająco dokładne instrukcje dotyczące przygotowania, a informacje odnoszą się do żywności przygotowanej do spożycia. Uregulowanie z art. 31 ust. 3 rozporządzenia nr 1169/2011 obowiązuje nie tylko w odniesieniu do obowiązkowej informacji o wartości odżywczej (art. 30 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1169/2011), lecz także w przypadku dobrowolnej powtarzanej informacji o wartości odżywczej (art. 30 ust. 3 rozporządzenia nr 1169/2011).
- 15 bb) Sporne informacje umieszczone z przodu (w głównym polu widzenia) opakowania o wartości energetycznej, tłuszczu, kwasach tłuszczowych nasyconych, cukrach oraz soli nie dotyczą żywności w postaci dostępnej w sprzedaży (art. 31 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1169/2011), lecz żywności po przygotowaniu (art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011), a mianowicie musli przygotowanego za pomocą mleka, przy czym podano wystarczająco dokładne instrukcje dotyczące przygotowania (do 40 g musli dodaje się 60 ml mleka o zawartości tłuszczu 1,5%), a informacja dotyczy żywności przygotowanej do spożycia. W ocenie izby sąd apelacyjny słusznie przyjął, że z rozporządzenia w sprawie informacji na temat żywności nie wynika żadna wskazówka przemawiająca za stanowiskiem Landgericht, iż jako „przygotowanie” w rozumieniu tego przepisu należy rozumieć jedynie „dosyć intensywne kroki robocze”, jak na przykład gotowanie lub podgrzewanie.
- 16 cc) Pojawia się jednak wątpliwość, czy – tak jak zostało to podniesione przez stronę wnoszącą skargę rewizyjną na rozprawie – art. 31 ust. 3 akapit drugi

rozporządzenia nr 1169/2011 obowiązuje wyłącznie dla produktów spożywczych – takich jak na przykład zupy w proszku, budyń w proszku, rozpuszczalne [**Or. 9**] napoje w proszku, sosy w proszku lub mieszanki do wypieków – wymagających przygotowania, a których sposób przygotowania jest ponadto określony. Zagadnienie to ma znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, gdyż ta ostatnia przesłanka nie jest spełniona w przypadku, którego, dotyczy spór. Musli może być przygotowywane w różny sposób. Na przykład można do niego dodać mleko lub jogurt, przy czym produkty mleczne mogą mieć różną zawartość tłuszczu; ponadto do musli można dodać inne składniki, takie jak owoce, lub miód. Na pytanie te nie można udzielić jednoznacznej odpowiedzi.

- 17 (1) Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wymogu jednolitego stosowania prawa Unii oraz zasady równego traktowania wynika, że treść przepisu Unii, który nie zawiera wyraźnego odesłania do prawa państw członkowskich, do celów ustalenia jego znaczenia i zakresu, powinna zwykle w całej Unii być przedmiotem autonomicznej i jednolitej wykładni, którą należy ustalić z uwzględnieniem nie tylko jego brzmienia, ale również kontekstu tego przepisu oraz celu danego uregulowania [wyroki Trybunału Sprawiedliwości unii Europejskiej: z dnia 21 czerwca 2018 r., Oberle, C-20/17, NJW (Neue Juristische Wochenschrift) 2018, s. 2309, pkt 33; z dnia 23 maja 2019 r., WB, C-658/17, NJW 2019, s. 2293, pkt 50].
- 18 (2) Zgodnie z potocznym znaczeniem językowym należy rozumieć pod pojęciem „żywności po przygotowaniu” wszelką żywność przygotowaną do spożycia; żywność tę należy odróżnić od żywności, która – tak jak na przykład owoce – jako taka nadaje się do spożycia [...]. Z kontekstu przepisu z art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 wynika również, że pojęcie żywność po przygotowaniu” obejmuje co do zasady wszelką żywność gotową do spożycia. Jednakże stojące na początku tego przepisu wyrażenie „W stosownych przypadkach” może wskazywać na to, że przepis ten nie obejmuje wszystkich przypadków, w których informacje dotyczą żywności po przygotowaniu. Uwzględniając cel [**Or. 10**] uregulowania nie można wykluczyć, iż obejmuje ono jedynie takie środki spożywcze, w przypadku których sposób ich przygotowania jest określony. Zgodnie z motywem 35 do rozporządzenia nr 1169/2011 celem przepisów dotyczących obowiązkowej informacji o wartości odżywczej jest umożliwienie porównywania produktów w opakowaniach różnej wielkości. W celu zapewnienia, aby informacje żywieniowe przemawiały do przeciętnego konsumenta i służyły celowi informacyjnemu, informacje te powinny być proste i łatwo zrozumiałe (zob. motyw 41 rozporządzenia nr 1169/2011). Jeżeli dany środek spożywczy może zostać przygotowany w różny sposób, informacje o wartości energetycznej i ilości składników odżywczych odnoszące się do propozycji przygotowania żywności wskazanej przez producenta nie pozwalają z reguły na przeprowadzenie porównań do odpowiednich środków spożywczych innych producentów. W takich przypadkach wystarczająca porównywalność wartości energetycznej i ilości składników odżywczych może zostać zapewniona być może wyłącznie wtedy, gdy informacje będą dotyczyły żywności w postaci dostępnej w sprzedaży. Okoliczność ta może przemawiać za tym, że w takich

przypadkach informacje o wartości energetycznej i ilości składników odżywczych nie mogą odnosić się do żywności po przygotowaniu, lecz muszą odnosić się do żywności w postaci dostępnej w sprzedaży.

- 19 d) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pierwsze pytanie prejudycjalne pojawia się zagadnienie, czy sformułowanie „w przeliczeniu na 100 g” w art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 oznacza wyłącznie 100 gramów produktu dostępnego w sprzedaży lub też – przynajmniej również – 100 gramów żywności po jej przygotowaniu (drugie pytanie prejudycjalne).
- 20 aa) Zgodnie z art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011 wartość energetyczna i ilość składników odżywczych, o których mowa w art. 30 ust. 1–5, jest wyrażana w przeliczeniu na 100 g lub 100 ml. Dodatkowo do tego sposobu informowania zgodnie z art. 33 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 1169/2011 wartość energetyczna i ilość składników odżywczych, o których mowa w art. 30 ust. 1–5, może być wyrażana w sposób łatwo rozpoznawalny dla konsumenta w przeliczeniu na porcję lub na jednostkową ilość żywności, pod warunkiem, że ta porcja lub jednostkowa ilość są zgodne z informacją ilościową na etykiecie i że podana jest liczba porcji lub jednostkowych ilości żywności zawartych w opakowaniu. W drodze odstępstwa od art. 32 ust. 2 rozporządzenia nr 1169/2011 **[Or. 11]** zgodnie z art. 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1169/2011, w przypadkach o których mowa w art. 30 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 1169/2011, ilość składników odżywczych lub wartość procentowa określonych w załączniku XIII część B referencyjnych wartości są wyrażane jedynie w przeliczeniu na porcję lub jednostkową ilość żywności. W takich przypadkach wartość energetyczna jest wyrażana zgodnie z art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 w przeliczeniu na 100 g lub na 100 ml oraz w przeliczeniu na porcję lub na jednostkową ilość żywności.
- 21 bb) Zgodnie z art. 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1169/2011 strona pozwana mogła – w występującym w niniejszej sprawie, – przypadku dobrowolnej powtórnej informacji o wartości energetycznej i ilości składników odżywczych, podać zgodnie z art. 30 ust. 3 lit. b) rozporządzenia nr 1169/2011 ilość składników odżywczych jedynie w przeliczeniu na porcję. Strona pozwana mogła ponadto podać – tak jak miało to miejsce – ilość składników odżywczych w przeliczeniu na porcję żywności po przygotowaniu, gdyż art. 33 ust. 2 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1169/2011 obowiązuje w ten sam sposób w odniesieniu, do przypadku, że informacje dotyczą żywności w postaci dostępnej w sprzedaży (art. 31 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1169/2011), jak i dla – występującego w niniejszej sprawie – przypadku, w którym informacje dotyczą żywności po przygotowaniu (art. 31 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011). Pozwana podała w przypadku objętym sporem ilość składników odżywczych „jedynie” w przeliczeniu na porcję środka spożywczego po przygotowaniu; stwierdzenia tego nie podważa okoliczność, że przyjęta porcja została na etykiecie wyrażona liczbowo poprzez oznaczenie „= 100 g”.

- 22 cc) Zgodnie z powyższym pozwana była na podstawie art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 zobowiązana do wyrażenia wartości energetycznej w przeliczeniu na 100 g lub na 100 ml oraz w przeliczeniu na porcję lub na jednostkową ilość żywności. Pozwana podała też wartość energetyczną w przeliczeniu na porcję żywności po przetworzeniu i określiła wielkość tej porcji liczbowo przez oznaczenie „= 100 g”. Jednakże jest wątpliwe, czy pozwana poprzez wskazanie tych danych spełniła również swój obowiązek polegający na podaniu wartości energetycznej „w przeliczeniu na 100 g”. Taka sytuacja miałaby miejsce tylko wtedy, gdy sformułowanie „w przeliczeniu na 100 g” w art. 33 ust. 2 akapit drugi rozporządzenia nr 1169/2011 oznacza – tak jak uważa pozwana – **[Or. 12]** co najmniej też 100 gramów żywności po przygotowaniu, a nie oznacza wyłącznie – tak jak uważa powód – 100 gramów żywności w postaci dostępnej w sprzedaży. Także na to pytanie nie można udzielić jednoznacznej odpowiedzi.
- 23 dd) Nie można udzielić odpowiedzi na to pytanie ani na podstawie brzmienia, ani na podstawie kontekstu przepisu. W związku z tym odpowiedź może zostać udzielona jedynie biorąc pod uwagę cel informacji o wartości odżywczej.
- 24 (1) Zgodnie z motywem 35 zdanie pierwsze rozporządzenia należy w celu ułatwienia porównywania produktów w opakowaniu różnej wielkości utrzymać obowiązek podawania informacji o wartości odżywczej w przeliczeniu na 100 g lub na 100 ml, a w stosownych przypadkach zezwolić na podawanie dodatkowo informacji w przeliczeniu na porcję. Aby zapewnić porównywanie produktów w opakowaniu różnej wielkości, może okazać się konieczne podawanie wartości energetycznej produktu w postaci dostępnej w sprzedaży, a nie wartości energetycznej porcji środka spożywczego przygotowanej według określonej receptury. Być może wyłącznie podanie wartości energetycznej określonego produktu w postaci dostępnej w sprzedaży, prowadzi do zapewnienia porównywalności z produktami innych wytwórców, która była celem prawodawcy Unii. Produkty te nie mogą być raczej porównywane na podstawie informacji o składnikach odżywczych w porcjach w stanie po przygotowaniu, gdyż już sam sposób przygotowania pozostawiony jest uznaniu poszczególnych producentów. Jednakże co do zasady nie ma gwarancji, że zapewniająca porównywalności produktów informacja o wartości odżywczej odnosząca się do 100 g lub 100 ml żywności w postaci dostępnej w sprzedaży zostanie umieszczona w informacjach obowiązkowych lub na froncie opakowania. Zarówno obowiązkowe jak i dobrowolne informacje o wartości odżywczej mogą dotyczyć żywności w postaci dostępnej w sprzedaży jak i środków spożywczych po przygotowaniu. Ponadto informacje obowiązkowe nie muszą być podane w głównym polu widzenia, lecz mogą znajdować się w innym polu widzenia. **[Or. 13]**
- 25 (2) Z drugiej strony z motywu 41 rozporządzenia wynika, że informacje o wartości odżywczej – by przemawiały do przeciętnego konsumenta i służyły celowi informacyjnemu – powinny być proste i łatwo zrozumiałe, i tym samym nie dezorientowały konsumenta. Z powyższego może wynikać, że obowiązkowa

informacja o wartości odżywczej nie powinna być usuwana na dalszy plan przez podawanie w innych polach widzenia, być może dezorientujących, dodatkowych dopuszczalnych informacji. Dla konsumenta może być dezorientujące, gdy obok wartości energetycznej w przeliczeniu na porcję środka żywności po przygotowaniu podana zostanie wartość energetyczna w przeliczeniu na 100 g środka żywności przed przygotowaniem [...].

[...]

DOKUMENT ROBOCZY